HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בית חייהם את הדרך זו גמילות חסדים ילכו זו ביקור חולים בה זו קבורה את המעשה זה הדין אשר יעשון זו לפנים משורת הדין ריש לקיש אחוי ליה דינרא לרבי אלעזר אמר מעליא הוא אמר ליה [א]חזי דעלך קא סמכינא א"ל כי סמכת עלי מאי למימרא דאי משתכח בישא בעינא לאיחלופי לך והא את הוא דאמרת רבי מאיר הוא [ב]דדאין דינא דגרמי מאי לאו ר' מאיר ולא סבירא לן כוותיה א"ל לא ר' מאיר [ג]וסבירא לן כוותיה הי רבי מאיר אילימא רבי מאיר (ד' ל' מ' פ' סימן) דתנן [ג]ג[ד]ן את הדין זיכה את החייב חייב את הזכאי טימא את הטהור טיהר את הטמא מה שעשה עשוי וישלם מביתו הא איתמר עלה אמר רבי אילעא אמר רב [ד]והוא שנטל ונתן ביד אלא הא ר' מאיר דתנן לצבוע לו אדום וצבעו שחור שחור וצבעו אדום ר' מאיר אומר נותן לו דמי צמרו התם קא עביד בידים אלא הא ר' מאיר דתנן [ה]המסכך גפנו על גבי תבואתו של חבירו הרי זה קידש וחייב התם נמי קא עביד בידים אלא הא ר"מ דתניא [ז]ה[ח]מחיצת הכרם שנפרצה אומר

לפנים משורת הדין עבד כדתני [רב יוסף] והודעת להם וגו'.

והך גרייתא מייתי נמי בפרק הלוו מלוות (ב"מ דף ל:) גבי זקן ואינו לפי כבודו ורבי ישמעאל בר' יוסי לפנים משורת הדין עבד כדתני כו' לבל נסוף פרק המומנים (שם דף פג.). גבי רבה בר רב הונא דשקלינהו לגלימייהו דהנהו שקולאי לא מייתי להו מלא מייתי למען תלך בדרך טובי' ומפ' הר"י מקורליי"ש דלא שייך לפנים משורת הדין אלא בדבר שאחרים מחייבין וזה פטור כמו רבי חייא דהכא ור' ישמעאל בר' יוסי גבי גמלו מלויות (שם דף ל:) אבל בהנהו דרבה בר רב הונא אין מיזוק ואין נראה דבפרק אלו מלויות (שם דף כד: ושם[ט]) אמר לעבד לפנים משורת הדין גבי הא [דלמוד] דשמואל דשכחינהו להנך חמרי במדברא דהדרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא ובהנהו פטורי כ"ע וי"ל דבהנהו שקולאי לא שייך לפנים משורת הדין כיון שעשו לו חיזק גדול בפשיעה שפיגרו לו מבית של יין: **אחוי דינר לר' אלעזר.** אבמאי הוה ליה לגרום לו הוה ליה לגרום לו שיזקקנו לדין ויפטר ליה [ו]מדאורייתא אבל מדרבנן חייב לשלם לו דמי יין שנשתפך ממנו בידו ופרעו לבעל דין (בבורות כח:). הרי זה קידש. נראה דן מוקדש (דבריס כב) אפר מבוקת מבני ומייב לשלם (יבמות פג:). מחיצת הכרם. שמעון בשלח הנחן של מבילו (ב"ב ב.).

כמו ר' חייא דלעיל גבי אבמאי הוה ליה לגרום לו הוה ליה לגרום לו שיזקקנו לדין ורב אלפס כתב דלעולם לא מחייב עד שיאמרו לו: **טימא את הטהור.** פ"ג דאמר בהניזקין (גיטין דף נב:) המטמא ומטמא והמנסך בשוגג פטור הכא אית ליה לחיובי פ"ג דשוגג הוא מהאיזה טעמא דמחייב התם במזיד כי"ד ליזק שאין ניכר לא שמיה היזק כדי שלא יהא כל אחד ואחד טורח ומטמא טהרותיו של חבירו הכא נמי מחייב כדי שידקדק בדין יפה ולמ"ד נמי שמיה היזק ושוגג פטור כדי שיודיעו הכא מחייב דליכא למימר להכי דלפילו טיהר את הטמא ועירבו עם פירותיו ליכא למימר שמא מ"כ לא יודיעו שהן טמאים דכיון שדיין זה חכם ובעל הוראה ולמי יודיעו: **טיהר את הטמא מה שעשה עשוי וישלם מביתו.** פ"ק לייש טיהר את הטמא בשוס ענין שלא כשעירבו עם פירותיו כדמפרש במסקנא דפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף נג: ושם[י]) ובפרק עד כמה (בכורות דף כח: ושם) דלשם הן בענין שמה שעשה עשוי ולא ישלם מביתו שייך בהן והא דלא מפרש הכי שלא כי מוקי לה בשנשא ונתן ביד ולא משום דמעיקרא לא מהימן לא בהכי מעיקרא לא בהיכי כשעירבן הכא נמי מחייב כדי שידקדק בדין יפה ולמ"ד נמי שמיה היזק ושוגג פטור כדי שיודיעו הכא מחייב לדיכא למימר דשדין זה חכם ובעל הוראה הוא ולמי יודיעו: **טיהר את הטמא מה שעשה עשוי וישלם מביתו.** פ"ק לייש טיהר את הטמא בשוס ענין שלא כשעירבו עם פירותיו כדמפרש במסקנא דפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף נג: ושם[י]) ובפרק עד כמה (בכורות דף כח: ושם) דלשם הן בענין לא מ